

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

Άλλων παῖς ἔστι παιῶν καὶ πεσσεύον, παιδὸς δὲ βασιλῆι
Ἡράκλειτ., ἀπόσπ. 52

Ἡ ἀγωνία τοῦ ἑαυτοῦ μας, ποὺ δὲ θέλει γὰρ χαθεῖ μᾶλιστα πραγματωθεῖ, γὰρ ὑπάρξει ἀληθινά, αὐτὴ εἶναι ποὺ μᾶς προκαλεῖ τὸν ὑπαρξιακὸν μας πόνον. Ἀλλὰ τὶ σημαίνει αὐτὸν τὸ «ἀληθινόν»; Τὶ σημαίνει αὐτὴ ἡ «πραγμάτωση»;

Νὰ μείγεις πάντα ΠΑΙΔΙ. Νὰ παιζεις, γὰρ πεσσεύεις μὲν τὴν ζωὴν. Αὐτὴν ἡ ἀληθεία καὶ ἡ πεμπτουσία τῆς πραγμάτωσης τοῦ EINAI. Νὰ ζεις μὲν τὴν ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΕΚ - ΣΤΑΣΗΝ. Νὰ θαυμάζεις —ἀπορεῖς— μὲν τὸν ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟΝ - ἀπορία. Νὰ ζεις μακριὰ ἀπὸ τὴν στείραν ρασιοναλιστικὴν θεώρησην τῆς ζωῆς. Νὰ παιζεις στὸ ΠΑΙΧΝΙΔΙ τῆς ζωῆς. Νὰ παιζεις σὰ ΒΑΣΙΛΙΑΣ - ΝΙΚΗΤΗΣ. Νὰ ρίχνεσαι στὸ παιχνίδι τῆς ζωῆς μὲν τὴν παιδικὴν ἵρρασιοναλιστικὴν μανία. Καὶ εἶναι σίγουρο, πώς αὐτὸν τὸ παιχνίδι δὲν παιζεται χωρὶς κινδύνους, κινδύνους ποὺ δὲ μπορεῖς καὶ δὲν πρέπει γάρ αποκλείσεις, ἀλλὰ γὰρ τοὺς δεχτεῖς έρισκοντας μέσα τους δλητή τὴν ὑπαρξιακὴν οὐσίαν τοῦ EINAI - ΣΤΟ - XRONO.

Τὸ EINAI - ΣΤΟΝ - ΚΟΣΜΟΝ σημαίνει ὑπάρχω σὲ ΧΡΟΝΙΚΗΝ - ΕΚ - ΣΤΑΣΗΝ. Θᾶλεγα σὲ ΧΡΟΝΙΚΗΝ - ΠΑΙΔΙΚΗΝ - ΕΚ - ΣΤΑΣΗΝ. Καὶ αἴφνης ἡ Παροδικότητα τοῦ γὰρ εἰσαὶ ΠΑΙΔΙ. Νὰ δὲ έχθρός. Ἡ Χρονικότητα. Καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ γὰρ εἰσαὶ Αἰώνια ΠΑΙΔΙ. Νὰ δὲ ξρωτας. Τὸ AEI - ΠΑΙΔΙ. Καὶ ὑστερα γάρ σύγκρουση. Νὰ γάρ πάλη μὲν τὴν Χρονικότητα.

ΠΑΙΔΙ, καθημερινὰ παλεύω μὲν τὸ Χρόνο ἀπὸ ξρωτας γιὰ σένα. Καθημερινὰ παλεύω γὰρ μείγω ΠΑΙΔΙ.

ΠΑΙΔΙ, εἰσαὶ μέσα μου. Καὶ παιζεις καὶ πεσσεύεις καὶ μεγαλύνεις τὴν ἔκ - στασή μου καὶ κοφικεύεις τὸ EINAI μου.

AEI - ΠΑΙΔΙ, εἰσαὶ δὲ Ἔγας "Ερωτάς μου. Οὐδὲ Απόλυτος.... Οὐδὲ Αἰώνιος....

Ν. Γ. Πεντζίκης

ΧΑΡΤΙ Α'

Σκέπτομαι τὸν στίχο τοῦ Ἑγίοις Πατρὸς Ἡμῶν Οσίου Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, ποὺ γάρ μνήμη του πανηγυρίζεται σήμερα πρώτη τοῦ μηνὸς Ὁκτωβρίου. «Παιδίον Νέον δὲ πρὸ Αἰώνων